

Sygn. akt III SK 43/04

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 maja 2004 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Kazimierz Jaśkowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Beata Gudowska

SSN Andrzej Wasilewski

w sprawie z powództwa Przedsiębiorstwa Handlowo -Usługowego Import - Export
Stacja Paliw „W.” S. M., B. J., M. i R. W. Spółka Jawna w A.
przeciwko Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki
o koncesję na obrót paliwami ciekłymi,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 11 maja 2004 r.,
kasacji strony pozwanej od wyroku Sądu Okręgowego w W. - Sądu Ochrony
Konkurencji i Konsumentów
z dnia 17 września 2003 r.,

**uchyla zaskarżony wyrok, znosi postępowanie w zakresie
rozprawy przed Sądem Okręgowym w W. - Sądem Ochrony
Konkurencji i Konsumentów i sprawę przekazuje temu Sądowi
do ponownego rozpoznania.**

Uzasadnienie

W sprawie z powództwa Przedsiębiorstwa Handlowo-Usługowego Import-Exsport Stacja Paliw „W.” S spółki jawnej w A. przeciwko Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki o koncesję na obrót paliwami ciekłymi powód wniósł kasację od wyroku Sądu Okręgowego w W. – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 17 września 2003 r. Podnosząc naruszenie przepisu art. 233 § 1 k.p.c. poprzez przekroczenie zasady swobodnej oceny dowodów oraz naruszenie przepisu art. 36 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (jednolity tekst: Dz.U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1504) przez jego niewłaściwe zastosowanie wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył co następuje:

Sąd Najwyższy rozpoznaje sprawę w granicach zaskarżenia kasacją oraz jej podstaw; w granicach zaskarżenia bierze jednak z urzędu pod rozagę nieważność postępowania (art. 393¹¹ § 1 k.p.c.).

Przedmiotowa sprawa została rozstrzygnięta w pierwszej instancji w Sądzie Okręgowym w Warszawie w składzie jednego sędziego. Członkiem składu i zarazem jego przewodniczącym był Sędzia Sądu Rejonowego D. C., delegowany do orzekania w Wydziale XVII Sądu Okręgowego w W. w trybie art. 77 § 8 prawa o u.s.p. przez Prezesa Sądu Okręgowego w W. Delegacja ta obejmowała orzekanie na dwóch sesjach w miesiącu w ramach 30 terminów sesyjnych w roku kalendarzowym.

Z art. 46 § 1 prawa o u.s.p. wynika zasada, że sędzia sądu niższego nie może być przewodniczącym składu w sądzie wyższym. Naruszenie tej zasady, poza wyjątkiem wskazanymi w tym przepisie, powoduje nieważność postępowania cywilnego (art. 379 pkt 4 k.p.c.). W przedmiotowej sprawie wyjątek taki nie miał miejsca, bowiem Sędzia w niej orzekający w Sądzie Okręgowym w W. oprócz delegacji do orzekania w sądzie tego szczebla nie dysponował uprawnieniem od Ministra Sprawiedliwości do przewodniczenia w sprawach rozpoznawanych przez ten sąd w pierwszej instancji.

Stwierdzenie nieważności czyni zbędne rozważania przez Sąd Najwyższy odnoszące się do przytoczonych w kasacji jej podstaw i ich usprawiedliwienia.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy, na podstawie powołanego wyżej art. 393¹¹ oraz art. 393¹⁹ w związku z art. 396 § 2 k.p.c., orzekł jak w sentencji postanowienia.